

401**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 21 marca 2007 r.

w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu znakowania opakowań niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta finalnego²⁾

Na podstawie art. 15 pkt 6 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Głęboko mrożone środki spożywcze nieprzeznaczone bezpośrednio dla konsumenta finalnego znakuje się w sposób widoczny na opakowaniu, pojemniku lub załączonej etykiecie, podając następujące informacje:

- 1) nazwę środka spożywczego wraz z określeniem „produkt głęboko mrożony”;
- 2) masę netto;
- 3) kod identyfikacyjny partii produkcyjnej;
- 4) dane identyfikujące osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje środki spożywcze, lub
 - b) wprowadza środki spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej lub na terytorium państwa członkow-

skiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Dane identyfikujące, o których mowa w ust. 1 pkt 4, obejmują firmę lub nazwę, ze wskazaniem formy prawnej, i adres, a w przypadku osoby fizycznej — imię i nazwisko lub firmę, pod którą osoba ta wykonuje działalność, oraz jej adres.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do lodów jadalnych.

§ 2. 1. W oznakowaniu zagęszczonego soku owocowego nieprzeznaczonego bezpośrednio dla konsumenta finalnego podaje się nazwę wyrobu oraz informacje dotyczące obecności i ilości dodanego cukru, dodanego soku cytrynowego lub regulatorów kwasowości.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, umieszcza się na opakowaniu, na załączonej etykiecie lub w dokumencie towarzyszącym opakowaniu.

§ 3. W przypadku miodu filtrowanego i miodu piekarniczego oznakowanie pojemników do ich przewozu luzem, opakowań lub dokumentów handlowych obejmuje pełną nazwę produktu, odpowiednio: „miód filtrowany” albo „miód piekarniczy”.

§ 4. 1. Kazeinę kwasową spożywczą, kazeinę podpuszczkową spożywczą oraz kazeiniany spożywcze nieprzeznaczone bezpośrednio dla konsumenta finalnego znakuje się na opakowaniu, pojemniku lub załączonej etykiecie w sposób widoczny, łatwy do odczytania i nieusuwalny, podając następujące informacje:

- 1) nazwę albo, w przypadku kazeinianów, nazwę uzupełnioną wskazaniem kationu lub kationów;
- 2) masę netto wyrażoną w kilogramach albo gramach;
- 3) dane identyfikujące osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:
 - a) produkuje lub paczkuje środki spożywcze, lub
 - b) wprowadza środki spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej lub na terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), będącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie częściowo wdraża postanowienia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy 83/417/EWG z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 237 z 26.08.1983, str. 25; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 7, str. 99);
- 2) dyrektywy 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 9, str. 318);
- 3) dyrektywy 2001/112/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 471);
- 4) dyrektywy 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnoszącej się do miodu (Dz. Urz. WE L 10 z 12.01.2002, str. 47; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 179).

4) nazwę kraju pochodzenia — w przypadku środków spożywczych przywożonych z państw trzecich;

5) datę produkcji albo inne oznaczenie kodu identyfikacyjnego partii produkcyjnej.

2. Kazeinę kwasową spożywczą, kazeinę podpuszczkową spożywczą oraz kazeiniany spożywcze nieprzeznaczone bezpośrednio dla konsumenta finalnego, wprowadzane do obrotu jako mieszaniny, znakuje się na opakowaniu w sposób widoczny, łatwy do odczytania i nieusuwalny, podając oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, następujące informacje:

1) określenie „mieszanina składająca się z ...” wraz z podaniem nazw poszczególnych produktów tworzących mieszaninę według ich masy w porządku malejącym;

2) nazwę uzupełnioną wskazaniem kationu lub kationów — w przypadku kazeinianu lub kazeinianów;

3) zawartość białka — w przypadku mieszanin, w skład których wchodzi kazeiniany.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4 i ust. 2 pkt 3, mogą być umieszczone jedynie w dokumencie towarzyszącym opakowaniu lub pojemnikowi.

4. W przypadku transportu kazeiny kwasowej spożywczej, kazeiny podpuszczkowej spożywczej lub kazeinianów spożywczych luzem informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2—5 i ust. 2 pkt 2 i 3, mogą być umieszczone jedynie w dokumencie towarzyszącym przesyłce.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *M. Zagórski*

402

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 marca 2007 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Funduszu Rozwoju Przywiąziennych Zakładów Pracy

Na podstawie art. 29 ust. 8 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady gospodarki finansowej Funduszu Rozwoju Przywiąziennych Zakładów Pracy, utworzonego na podstawie art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnieniu osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 123, poz. 777, z 2003 r. Nr 202, poz. 1957, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 471), zwanego dalej „Funduszem”.

§ 2. 1. Fundusz stanowi wyodrębniony rachunek bankowy.

2. Obsługę finansowo-księgową Funduszu zapewnia Centralny Zarząd Służby Więziennej.

§ 3. 1. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest roczny plan finansowy, zwany dalej „planem”, sporządzany na każdy rok budżetowy.

2. Plan obejmuje w szczególności:

1) przychody i wydatki Funduszu;

2) stan środków obrotowych Funduszu na początek i koniec roku budżetowego;

3) należności i zobowiązania.

3. Dysponent Funduszu zapewnia zgodność projektu planu z projektem ustawy budżetowej. Do czasu opracowania planu na podstawie kwot ujętych w ustawie budżetowej podstawą gospodarki finansowej jest projekt planu.

4. Sprawozdania budżetowe z wykonania planu sporządza się w terminach i na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów, o którym mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

5. W terminie 21 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej dysponent Funduszu zatwierdza plan, z uwzględnieniem kwot wynikających z ustawy budżetowej.

§ 4. Odsetki od środków zgromadzonych na rachunku bieżącym Funduszu stanowią przychody Fun-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832.